

PÍSEŇ 0786

Tvá, Pane, láska

R.Edwards 1955

1. Tvá, Pa-ne, lá - ska nám sí - lu dá - vá, je ja - ko čí - še vo - dy stu - de - né.

Má sí - lu tě - šit smut - nou du - ši a zvednout tě - lo ze - mdle - né.

2. Tvá milost, Pane, je nekonečná,
své odpuštění nám všem dáváš zas!
Tvým darem je i milý úsměv
těch, kteří žijí vedle nás.
3. Ve víře dáváš nám poznat, Pane,
že nejsme sami - s námi přebýváš,
Svým pokojem a požehnáním
bohatým činíš život náš.
4. Tvé svaté slovo nás moudře vede
a učí cestě, po níž třeba jít.
Jen odvahu mít spolehnout se
a podle tvého slova žít.
5. Co jen je člověk, čím zasloužil si,
že, Pane, ty jsi na něj pamětliv?
Pochopit nelze, snad jen žasnout!
Dík budu vzdávat, co jsem živ.

Jan Balcar